

عنوان مقاله:

بررسی شیمی کانی و دما فشار سنگی درشت بلور های پلازیوکلاز، پیروکسن و آمفیبول سنگ های آشفشنای حسین آباد (جنوب شرقی ایران)

محل انتشار:

مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، دوره 32، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندها:

مسعود نظری - Department of Geology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

محمد علی آرین - Department of Geology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

علی سلگی - Department of Geology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

رضا زارعی سهامیه - Department of Geology, Lorestan University, Khorramabad, Iran

عبداله یزدی - Department of Geology, Kahnooj Branch, Islamic Azad University, Kerman, Kahnooj, Iran

خلاصه مقاله:

منطقه حسین آباد در ۱۲۰ کیلومتری جنوب شرقی زنجان واقع است. سنگ های آشفشنایی در این منطقه دارای سن اتوسن و جوانتر از آن هستند. سنگ های آشفشنایی طیفی از گدازه های داسیتی، تراکی اندزیتی و اندزیتی به همراه توف را شامل می شوند. از نظر کانی شناسی، سنگ های آشفشنایی مورد بررسی دارای کوارتز، فلدسپات قلیابی، پلازیوکلاز فراوان، پیروکسن و آمفیبول هستند. فلدسپات قلیابی از نوع سانیدین و پلازیوکلازها از نوع الیکوکلاز و آندزین هستند. بافت های پورفیری، پورفیری ریزستنگی، گلومرو پورفیری و خال بافت در این سنگ ها غالب هستند. بررسی شیمی کانی های سنگ های منطقه نشان می دهد که ترکیب کلینوپیروکسن های این سنگ ها از انواع دیوپسید و اوژیت است. آمفیبول موجود در این سنگ ها از نوع ماقمایی و کلسیمی و دارای ترکیب شیمیابی پارگاریت است. بر اساس نمودارهای تعیین نوع ماقما، ماقمای سازنده سنگ های آشفشنایی منطقه مورد بررسی قلیابی است. نمودارهای دما-فشار سنگی بر پایه ترکیب پلازیوکلاز، پیروکسن و آمفیبول نشان دهنده دمای ۷۰۰ تا ۷۵۰ درجه سانتیگراد و فشار ۵ تا ۶ کیلوبار هستند که با زرفای پوسته میانی-زیرین همخوانی دارد. از این رو، این سنگ ها در یک کرانه فعال قاره ای تشکیل شده اند.

کلمات کلیدی:

دما فشار سنگی؛ آمفیبول؛ پلازیوکلاز؛ سنگ های Thermobarometry, Amphibole, Plagioclase, Volcanic rocks, Abhar آشفشنایی؛ ایران.

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043789>

